

РЕШЕНИЕ

№ 3610

гр. София, 27.05.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 25.04.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Любка Стоянова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **5217** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. От Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма] със седалище и адрес на управление [населено място], представлявано от изпълнителните директори О.К. и Н.К., срещу Заповед № РД-09-138/28.02.2012 г. на кмета на Столична община. С нея поради неспазване на срока, въведен в чл. 102 ал. 2 от АПК е прогласена нищожност на Заповед №РД-09-119/27.05.2011 г. на кмета на район „С.“, с която по искане на [фирма] и на основание чл. 99, т.2 от АПК е допуснато възобновяване на административното производство по издаване на Заповед № 09-70/11.03.2008 г., издадена на основание чл. 11 ал.4 от ППЗСПЗЗ, определяща действителната застроена площ в имот пл. № 4991, к.л. 482,м. „СПЗ – С. Юг” и последната е отменена.

Жалбоподателят твърди, че има правен интерес от оспорване на заповедта, тъй като има собственически претенции върху част от имота, чиято застроена част е определена първоначално със Заповед № 09-70/11.03.2008 година. В последното съдебно заседание се представлява, поддържа жалбата и навежда аргументи за нейната основателност. Претендира направените по делото разноси.

Ответникът – Кмета на Столична община, редовно уведомен се представлява, оспорва заповедта, навежда аргументи за нейната законосъобразност в допълнителни писмени бележки по съществото на спора. Претендира разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – С. Г. Н. се явява лично в последното съдебно заседание,

оспорва жалбата и сочи доказателства и доводи за нейната неоснователност.

Заинтересованите страни – Н. Г. С., Ц. С. Б., А. Б. Г., Н. Й., Г., М. Н. Г., И. Г. Г., редовно уведомени не се явяват и представляват, не депозират становище по спора. Прокурор от Софийска градската прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище за законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа страна:

Наследниците на С. Д. Й. са подали искане до Кмета на район С. за определяне по реда на чл. 13, ал. 4 от Правилника за прилагане на закона за собствеността и ползването на земеделските земи на застроените и незастроени площи за имот пл. № 4991, к.л. 482, м. СПЗ „С.-юг”. Със заповед РД-09-70/11.03.2008 г. на кмета на район „С.” и Удостоверение № 416/05.08.2008 г. са определени като незастроени площи в размер на 1 190 кв.м. от същия имот.

Видно е от доказателствата по преписката, че заповедта от 2008 г. е влязла в сила след съобщаването ѝ на наследниците на С. Д. Й. на 31.07.2008 г. /стр. 267 от делото и разписен лист – стр. 269/

Със Заповед № РД-09-119/27.05.2011 г., издадена от кмета на район „С.” на основание чл. 99, т. 2 от АПК и с оглед представените от [фирма] писмени доказателства - строителни книжа, е възобновено производството по издаване на административен акт за действителното определяне на застроената площ в имот пл. № 4991 и Заповед № РД-09-70/11.03.2008 г. на кмета на район „С.”, с която е определена неправилно незастроена площ в имот пл. № 4991, к.л.482 от 1 190 кв.м., е отменена.

По жалба на заинтересованата страна С. Н. е издадена след това обжалваната в настоящото производство Заповед № РД-09-138/28.02.2012 г. на кмета на Столична община, която се прогласява за нищожна заповедта от 2011 г. за възобновяване на административното производство като издадена след преклузивния срок за това по чл. 102, ал. 2 от АПК.

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена от активно легитимирано лице с правен интерес /в този смисъл е и произнасянето на ВАС в определение № 11480 от 19.09.2012 г., Четвърто отделение/.

По същество намира същата за неоснователна.

На първо място, оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, тъй като заповедите по чл. 11, ал. 4 от Правилника за приложение на ЗСПЗЗ следва да бъдат издадени именно от кмета на Столична община. Макар в определени случаи той да делегира това си правомощие на районните кметове има право да ревизира актовете издадени от тях, ако констатира тяхната нищожност.

На второ място, при издаване на заповедта не са нарушени процесуално правните изисквания на закона.

За започване на производството са уведомени всички участвали в него лица, включително настоящите жалбоподатели, като след това процесната заповед им е надлежно съобщена.

На трето място, спазени са и материално правните изисквания на закона при издаването на заповедта.

Производството пред кмета на район „С.“ за определяне на застроени и незастроени площи за имота по реда на чл. 13, ал. 4 от ППЗСПЗЗ е започнало по искане на наследниците на С. Д. Й.. То е приключило със Заповед №09-70/11.03.2008 г., издадена на основание чл. 11 ал.4 от ППЗСПЗЗ, определяща действителната застроена площ в имот пл. № 4991, к.л. 482,м. „СПЗ – С. Юг“. В процедурата по определяне на застроената площ участват само тези собственици или техни наследници, които са поискали издаването на удостоверение и скица по чл. 13, ал. 4, 5 и 6 и чл. 13а от ППЗСПЗЗ, както и органът, който е сезиран.

Жалбоподателят е трето лице за административното правоотношение по издаване на удостоверение и скица по чл. 13, ал. 4, 5 и 6 и чл. 13а от ППЗСПЗЗ, макар и засегнато от заповедта, поради твърдяна собственост върху възстановявания имот. Това лице няма право на жалба срещу постановения административен акт и респективно не може да иска същия да бъде преразгледан по реда на възобновяването по реда на чл. 99, т. 2 от АПК. В този смисъл по отношение на определянето на заинтересованите лица и тяхното участие в посоченото административно производство е задължителното съгласно чл. 130, ал. 2 ЗСВ за органите на съдебната и изпълнителната власт, за органите на местното самоуправление, както и за всички органи, които издават административни актове Тълкувателно решение № 5/18.10.2011 г. по т. д. № 8/2010 г. на Общото събрание на колегиите във Върховния административен съд.

Следователно, налице е било ненадлежно сезиране /в противоречие на разпоредбата на чл. 100, предл. последно от АПК/ при издаване на заповедта от 2011 г. обявена с оспорената заповед за нищожна. Това е представлявало самостоятелно основание за прогласяването ѝ за нищожна.

Освен това, заповедта от 2008 г. , която е отменена по реда на чл. 99 от АПК с нищожната заповед, е влязла в сила на 31.07.2008 г., следователно производството по чл. 99 от АПК е могло да започне съобразно правилата на чл. 102 от АПК не по-късно от 31.07.2009г.

Като мотив за издаване на процесната Заповед № РД-09-138/28.02.2012 г. кметът на Столична община е изтъкнал липсата на компетентност по време на кмета на район „С.“ при издаване на Заповед № РД-09-119/27.05.2011 г. за възобновяване на производството по издаване на административен акт. Липсата на компетентност по време е изтъкнато и като порок, водещ до нищожност на Заповед № РД-09-119/27.05.2011 г. на кмета на район „С.“.

Освен това, наведените от [фирма] обстоятелства в производството по възобновяването не са нови, а писмените доказателства са съществували и към момента на издаване на Заповедта от 2008 г. /видно от съдебните решения на няколкократно оспорване на административни актове, издавани на отношение на процесния имот/. Освен това, част от документите са издадени от самата районна администрация, която е можела и е била длъжна да провери служебно наличието на обстоятелствата за издаване на посочените актове. Ето защо, съдът намира, че като е преценил сроковете за издаване на административни актове по реда на чл. 99 и сл. от АПК, във връзка с разпоредбата на чл. 102, ал. 2 от АПК Кметът на Столична община правилно е преценил наличието на нищожност на Заповедта от 2011 г. Това е така, защото възобновяване на производство по чл. 99, т. 2 от АПК може да се направи в

тримесечен срок от узнаване на обстоятелството, което служи за основание за отмяна или изменение на административния акт, но не по-късно от една година от възникване на основанието. Когато възникването на основанието предхожда издаването на административния акт, началният момент на срока за възобновяване е влизането в сила на акта. В този смисъл и крайния момент, от който е можело да се възобнови производството и да се издаде нов акт е посоченият по-горе – 31.08.2009 г. , а не 21.01.2011 г. , когато е подадено искането за възобновяване на производството от настоящите жалбоподатели.

За пълнота, съдът следва да посочи, че възобновяването на производството по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ е бил начин да се заобиколи належащата нужда от гражданско правно разрешение на спора за собствеността при констатираната конкуренция на притезания.

Тъй като жалбата следва да бъде отхвърлена и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК съдът е длъжен да присъди на ответника разноски в производството при направено искане от негова страна, то съдът следва да осъди жалбоподателите да заплатят на Столична община сумата от 150 лв., която представлява дължимото възнаграждение за един юрисконсулт в производството.

Водим от горното и на основание чл. 176 от АПК, Административен съд – София град, Второ отделение 30 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] със седалище и адрес на управление [населено място], представлявано от изпълнителните директори О.К. и Н.К., срещу Заповед № РД-09-138/28.02.2012 г. на кмета на Столична община.

ОСЪЖДА [фирма] със седалище и адрес на управление [населено място], ЕИК[ЕИК] да заплати на Столична община сумата от 150 /сто и петдесет/ лв., която представлява дължимото възнаграждение за един юрисконсулт в производството.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от съобщението до страните с касационна жалба пред Върховния административен съд, чрез Административен съд-София град.

Да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: